

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Neq[ue] seminatorem, neq[ue] Apostolos intellexisse, cur vnum semen
huc aliud illuc ceciderit; & tamen justas eius rei caussas fuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tibi; vt & sanctus sanguis tuus calefiat ac foueatur in partum, & uirginitas tua protegatur.

I V.

Hoc exemplo constat, gratum esse Numini, si homines, non curiositate, sed pietate ducti, ad laudes eius celebrandas, rationem indagent, inquirantque consilia, modos, & causas Mundi gubernandi. Sic enim non offenduntur ignorantia æquitatis; sic non offendunt temeritate: sic sapientiam, sic bonitatem illius, sic malitiam suam agnoscunt.

Pfal. 17.

Custodiui, ait Dauid, *uias Domini: nec impiè gessi à Deo meo. Cur? Quoniam omnia Iudicia eius in conspectu meo: & iustitias eius non repuli à me. Et ero immaculatus cum eo, & obseruabo me ab iniquitate mea.* Et alio loco: *Introibo in potentias Domini: Domine memorabor iustitie tue solius: Deus docuisti me à iuuentute mea: & usq; nunc pronuntiabo mirabilia tua, &c. Potentiam tuam & iustitiam, Deus usq; in altissima, quæ fecisti magna: Deus, quis similis tibi? Iustitia ergo in omnibus eius Iudicijs reperitur, si rectè quæritur; inuenitur & potentia, & occasio magna Dei extollendi; sed in primis custoditur homo, ne se impiè gerat à Deo suo, & contra illum murmuret, aut iustitias illius à se repellat. Facile enim à se, cum indignatione, repellit calamitatem, & immissa aduersa, qui ea non agnoscit esse pœnas aut iustitias Dei. Qui verò in potentias Domini uisusque omnipotentis intrat, quidquid patiat, semper ait: *Culpam pœna premit comes.* Aut potius: *Priusquam humiliarer, ego deliqui.**

Pfal. 70. 16.

Pfal. 118.

V.

Nemo tam tardi ingenij aut albæ mentis est, qui, si quid errauit, non illico inueniat excusationem. Deus nunquam in opere suo errat, nec errare potest, & ibi nullam laudis causam inuenimus? immò inuenimus, quæ accusemus? ô iniquos æstimatores! Horologij faber, nullam operi suo rotam, nullum rotæ denticulum superuacuum inserit, & tu, ô humuncio, existimas summum rerum artificem, & cœli terræque fabricatorem aliquid in hoc Vniuerso, sine causâ moliri? Nescis, cur hæc rota hoc, & illa alio loco currat in horologio, neque tamen artem carpis; & carpere audes Deum, quod nescias, cur hoc, aut illud permittat? Dominus est, non obstringitur tibi causam dicere, & tamen, quia bonus est Dominus, dicet sæpe, si modeste, indages; sæpe vltro docebit.

V I.

Luc. 8. 5.

Audi parabolam illius: *Exiit, qui seminat, seminare semen suum: & dum seminat, aliud cecidit secus viam, & conculcatum est,*

est, & volucres cæli comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram, & natum aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas, & simul exorta spina suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram bonã: & ortum fecit fructum centuplum. Hęc dicens, clamabat: Qui habet aures audiendi, audiat. Audiuerunt, non intellexerunt. Quid non intellexerunt? multa. Nam cur aliud in viam, aliud in petram, aliud in spinas, aliud in bonã indolis cecidit glebam? Coloni mens fuit, omnia in bonum solum spargere: at Deus causas habuit, ob quas permetteret etiam aliò semen labi. Sed causas illi nesciuerunt. Quid aues comederent, si nihil caderet secus viam? & tamen Pater cœlestis etiam illas debet pascere. Quod si aliud in petram cecidit, petrã quoque debuerunt virefcere, vt ornarentur, & caluitium suum, velut capillis honestarent, quamuis caduis & fluxis. Quod si quãdam conculcata, quãdam spinis sunt suffocata, quid mirum? ostendit Deus, se permittere posse, vt pereant, ita enim etiam ostendit, se illis non indigere: vides rationes, quas nesciuit seminator, habuit Creator? Sed quorsum ea proferrentur, ne Apostoli quidem capere potuerunt. rogarunt Christum, & sensum parabolæ audierunt: non rogassent, si statim intellexissent. Alij quoque multi, intelligerent multa Dei Iudicia, si aut sua delicta scrutari, aut alta Dei consilia meditari, aut Deum interrogare vellent.

Tametsi enim diuinæ prouidentię consilia adeò sint profunda, vt nemo, præter ipsum Deum, possit omnem eorum rationem ex se inuenire; vnde Deus ipse Iobo, teste S. Gregorio, hanc quæstionem proponit: *Nuncquid nosti ordinem cæli, & pones rationem eius in terram?* sapissime tamen vel monente conscientia, vel per cogitationem diuinitus immissam, Deus arcanas consilij sui causas reuelat. Quis, ait, S. Gregorius, intelligat, cur aliquis, qui vacare, & in quiete viuere appetit, innumeris negotijs implicetur; alius negotijs implicare desideret, & coactus vacet; alius celsitudinẽ & perfectionem bene viuendi appetere & vult, & valet; alius nec vult, nec valet; alius vult, & non valet; alius valet, & non vult. Hęc sæpe homines nõ intelligunt, sed intelligere incipiunt, postquam os Domini consuluerunt. Tunc enim vident, cur tam multi homines secus viam intentionis suæ cadant, nec ad propositum sibi scopum peruenire sinantur. Enimuerò, etiam si scopus optimus est, sæpe tamen, ob occultas causas, à Deo impeditur. Nobilissimo genere oriundus, sed vir-

VII.

Iob. 38. 33.

S. Greg. lib. 29. Mor. cap. vlt.